

Der er altsaa en dobbelt Udvidelse. Forordningen indskrænker sig til visse Arbeider, foretagne af Fiskere, altsaa af saadanne Personer, hvis Levevei det er at foretage Fiskerie, og dernæst til saadanne Arbeider, som maae ansees for uopsættelige; derimod tilstedes Lovforslaget, uden Hensyn til, om der er nogen Grund til en Undtagelse tilstede eller ikke, alt Fiskerie paa Søn- og Helligdage. Endvidere kunne ogsaa efter Forordningen Kornmøller bruges til de ellers forbudte Tider; dette er i Lovforslaget forandret til Møller i Almindelighed. At det har en særlig Grund, at man gjør Undtagelse med Hensyn til Kornmøller, er let at see og behøver ikke nogen nærmere Begrundelse; derimod skønner jeg ikke, hvad Anledning der kan være til ganske almindelig at gjøre en Undtagelse netop med Hensyn til Møller. Hvis man vil forbyde Arbeider, som foretages udenfor Husene, synes det mig, at det samme maa gjælde om det Arbeide, der foretages udenfor Husene paa en Mølle. Jeg kan ikke indsee nogen Grund til, at Møllearbeider skulle være undtagne. Og dernæst, forsaavidt der i Lovforslagets Regel kun forbydes Arbeider, der foretages udenfor Husene eller i Husene, naar de foretages med Larm, som forstyrre Guds-tjenesten, saa maa Undtagelsen med Hensyn til Møllerne gaae ud paa, at Møller kunne bruges, uagtet Møllearbeidet er foretaget enten udenfor Husene eller i Husene, saaledes at Gudstjenesten kan forstyrres. Sees dernæst hen til Bestemmelserne om Forlystelser, da vil der ogsaa i saa Henseende findes en Forskiel mellem Bestemmelserne i Forordningen og i Lovforslaget, uden at jeg kan antage, at den Forandring, som er skeet i Lovforslaget, er begrundet. Efter Forordningen maa man antage, at, foruden de offentlige Forlystelser paa Søn- og Helligdage, kun saadanne Forlystelser ere forbudne i Husene, som ere forbundne med Larm, altsaa støiende Forlystelser, og ligeledes visse enkelte Forlystelser, navnlig Mafferader og Baller om Løverdag Aften. Efter Lovforslaget forbydes kun offentlige Forlystelser. Der tillades altsaa i Husene alle Forlystelser, om de end ere nok saa støiende, hele Søn- og Helligdagen. Ingen Undtagelse er gjort; og da de Bestemmelser, som indehol-

des i Lovforslaget angaaende Mafferader og Baller om Løverdag Aften, kun angaae offentlige Mafferader og Baller, saa ere private Mafferader og Baller tilladte om Løverdag Aften. Noget Forskiel i saa Henseende mellem private og offentlige Mafferader og Baller troer jeg næppe er begrundet. — Seer jeg dernæst hen til Lovforslagets øvrige enkelte Bestemmelser, da skulde jeg være af den Formening, at ogsaa flere af disse ikke ere at foretrække for dem, der findes i Forordningen. Saaledes er i Lovforslagets § 4, der i det Væsentlige er en Gjentagelse af Forordningens § 4 sidste Deel, udeladt en efter min Mening høist vigtig Regel, der indeholdes i Forordningens § 4 første Deel. Det hedder der: at Haandværkere, Fabrikanter og alle Ræringsdrivende maae ikke afse Arbeide af deres Svende eller Arbeidere, hvorved disse kunne forhindres i om Søn- og Helligdage at besøge Gudstjenesten, og skal enhver Dvereenkomst, som maatte indgaaes om Arbeide paa disse Dage, være uden forbindende Kraft. Denne Regel har dog i Forordningen faaet en vis Indskrænkning i den følgende Sætning. Den Regel, som jeg tilod mig at oplæse, forekommer mig at være fuldkommen begrundet i Forholdets Natur og ikke at burde savnes. Forsaavidt Regelen gaaer ud paa, at en Dvereenkomst om Arbeide paa Søn- og Helligdagene ikke skal være forbindende, kan man vel sige, at en saadan Bestemmelse ikke henhører til denne Anordning, men snarere har Hensyn til et andet Sted i Lovgivningen; men, da man ikke har denne Regel paa noget andet Sted, troer jeg ikke, at man, hvis Regelen i og for sig er rigtig og bør beholdes, i denne Anordning skal opgibe den, saalænge man ikke har indført den i en anden Lov. I Lovforslagets § 8 forbydes al Raaben og Støi paa Gaderne. Efter Conseqventsen af den Grundsætning, som indeholdes i Forordningen, og som man har søgt at vedligeholde ogsaa i Lovforslaget, skulde ogsaa al Støi i Husene forbydes paa Søn- og Helligdagene, hvilket ogsaa er skeet i Forordningens § 9; men det er ikke optaget i Lovforslaget. Efter Lovforslagets § 10 maae comunale og Communalbestyrelses-Møder ikke finde Sted, saalænge Gudstjenesten